

UȘA E DESCHISĂ

Motto: „Este prea mult fum în casă? Dacă nu sufocă, stau; dacă e prea mult, ies. Amintește-ți întotdeauna – ușa e deschisă!” Epictet

(Pe scenă se pot vedea o celulă de închisoare și o tânără în haine de deținut înăuntru)

*

(Iese din celulă și se adresează unor tineri clienți imaginari) Bună ziua, vă mulțumesc că ați venit într-un număr atât de... Nu vă faceți griji că de fugit... (Indică spre burtă, e gravidă) Cazare?.. Nu e cine știe ce, dar aici, la Vadu, suntem una cu natura.... Ați ajuns repede! Bravo vouă, se anunță o zi superbă de plajă! Cel mai bine ar fi să lăsați mașina, aici la noi. E nouă, văd, încă are numere roșii. Primul ei drum? E păcat s-o băgați printre boschete pe acolo. Dacă o pișcă un țânțar?!? Suntem în mijlocul plajei aici, toate locurile interesante sunt aproape. Dacă tot sunteți prima dată la noi vreau să vă spun niște lucruri faine.

(Plânge și se adresează unui juriu imaginar) Stimați membrii ai comisiei... Nu am venit în fața dumneavoastră pentru iertare, ci am venit să pretind ca sufletul căruia îi voi da viață să se nască în libertate. Pentru el am venit, nu pentru mine! Apoi mă întorc să-mi continui pedeapsa, pe care o merit fără doar și poate. Scuze, e de la...

(Revine la cuplul de clienți) Cum să încep?! Sunt plaje pustii în toate direcțiile la Vadu, cât vedeți cu ochii. E singura plajă sălbatică din țara noastră. La vreo doi kilometri încolo dați de-o barieră. Acolo începe Delta Dunării. Puteți intra, dar fără mașină. Se poate ajunge pe niște drumeaguri de pământ prin spate, dar o zgâriați, n-are rost, v-am zis. Cel mai frumos e pe plajă, printre nudiști, na... Lumea se simte liberă aici! Soare, nisip și libertate. Se contopesc cu Natura, așa zic mulți. Nu-i ca pe plajele alea amenajate, aglomerație, muzică proastă și semințe sparte. Aici, între două grupuri sunt o sută de metri distanță. Sau chiar mai mult, după barieră. O întâmplare! L-am văzut odată pe unu cu... două. Făceau și ei chestii în trei, de dimineața, pe plajă, așa, în fața cortului. În loc de cafea, na... Dar ce m-a..., era că el era uscat ca o stafidă și erect ca un stâlp de telegraf. Iar ele erau... nu grase... mari și frumoase, ca-n tablourile alea vechi. Ditamai sirenele! Nu-mi dau seama cum încăpeau într-un cort de o persoană, dar unii sunt foarte inventivi. Mai încolo, după promontoriu, alții, un cuplu de tineri, ca voi, așa, se... îmbrățișau strâns în apă. I-am întrerupt! Las-o-ncolo! Unii au curaj, nu glumă. Am primit și eu invitații să mă alătur dar... am iubit, exclus aventuri dintr-astea pe plajă.

Încolo e plaja de la Corbu. E plină ochi de constanțeni care fac grătare pe plajă. Frumoasă și ea, nu zic nu, dar nu la fel de sălbatică. E așa, între. Așa că, dragilor, cel mai bine e aici la noi: localitate mică, sat de pescari, câțiva locuitori. Cel mai bine e la Vadu, la sânul mamei.

(Se adresează juriului) Fiecare dintre dumneavoastră aveți mame! Și dumneavoastră... Și dumneavoastră... Că doar nu ați fost concepuți în eprubete... Mamele sunt ființe sublime, indiferent de condiția lor socială! O mamă poate fi un medic celebru, un profesor emerit, poate fi un cercetător care să inventeze un tratament revoluționar, vaccinul ăla mult așteptat sau noi tipuri de carburanți. O mamă poate fi patron de companie comercială, poate avea zeci de vapoare în subordine sau poate fi chiar și președinte de țară! Dar o mamă poate fi și o cusătoreasă prost plătită, poate fi o femeie de serviciu sau, de ce nu, o curvă... Imaginați-vă: își spală sânii profanați de palmele șoferilor de tir, apoi își alăptează copilul. Sau, ca să mă refer la mine, o mamă poate fi o tânără antreprenoare, idealistă și falită, care se prostituează pentru a-și crește viitorul copil atunci când cel care a lăsat-o gravidă a dispărut din peisaj. O mamă poate fi și o criminală! În camera întunecată, sânii ei au fost palmuiți de moșul libidinos. Sfârcurile sucite până la sânge. Buzele mușcate, rupte. Pântecele în care înmugurea o viață nouă, lovit cu pumnii și cu picioarele.

(Revine pe plajă) Dacă tot ne vedem pentru prima dată să vă mai zic o chestie faină. Știați că, pe vremea lu' 'Împușcatu', aici nu se făcea plajă. Nu, exclus! Armata e peste tot aici... La Corbu e radar militar, aici și la Gura Portiței, baze militare. Ies soldații din baze și fac slalom printre nudiști acum. Cică mulți poeți făceau aici armata, că era mai ușor, na. Mai lustruiau puntea la un vapor, mai dădeau o fugă pe plajă, îi mai inspira un răsărit, o stafidă, un telegraf.

Abia după Revoluție au apărut turiștii. Încă e sălbatică zona, nu s-a dat drumul la construit. Da' e foarte bine așa! Tare greu am reușit să ne ridicăm pensiunea asta din stuf aici. Eram încă studentă. Un an ne-a luat mie și iubitelui meu să... iubitelui... fostului! Era deja o cherhana pe locul ăsta, altfel nu ne lăsau neam. Te rup la autorizații. Nu știu ce-o fi în altă parte, dar aici a fost jale, nu alta. S-au uitat la toate materialele folosite, până și la ultimul cui. Că avem voie cu alea, dar nu cu celelalte... Na, înțeleg într-un fel, da' las-o-ncolo, că prea au exagerat uneori. Exces de zel! A trebuit s-o reconstruim de la zero, era vai de steaua ei. Și mirosea a pește de-ți muta nasul. Nu puteai primi turiști așa... Orice bucată de lemn era impregnată de un miros greu de pește. Bine că măcar în camere ne-au lăsat să tragem net, că altfel nu mai venea nimeni. Cablu n-aveam, dar... aici e o întâlnire cu natura, nu s-a plâns nimeni. Cinci camere, atât. Era un început fain, ne făcuserăm planuri pentru ceva mai mare, dar...

Pentru că sunteți așa tineri și frumoși, v-am păstrat matrimoniala cu vedere la mare. O să vă trezească răsăritul... E superb răsăritul de soare aici! Dacă vă

pasionează fotografia, nici nu e nevoie să ieșiți pe plajă, puteți face poze direct din cameră, doar deschideți fereastra și... Dar, na, dacă e să vă recomand eu ceva... Nimic nu se compară cu un răsărit direct pe malul mării, înveliți cu pături! Le puteți lua cu voi, aici e ca-ntr-o familie, avem maximă încredere în clienți. O să vă îndrăgostiți de locurile astea, vă garantez! Stuf, pelicani, delfini, în stânga deltă, în față marea...

Avem și bucătărie aici, cu meniu doar din pește, totul gătit de o bucătăreasă cu experiență din sat. Rețete tradiționale, de aici, de la buza Deltei. Cel mai bun și autentic storceag, e de la un ucrainean știută rețeta. Și un crap pe pat de varză de înnebunești. Ciorbă de pește cu mămliguță și ardei iute, apoi midii în sos roșu. Și un calcan la grătar cu capere și vin alb! Dar ce vin... Avem doar de la Murfatlar și Niculițel, podgoriile noastre de aici, din zonă. Ies niște vinuri deosebite, e binecuvântată zona, ați văzut și voi dealurile în drum. Au ceva special, probabil apropierea mării. O să vă placă! Iar dacă am dreptate, să lăsați pe Booking un comentariu, că suntem la început de drum și tare bine ne prinde să ne crească rating-ul și vizibilitatea acolo. Nu vine nimeni acum dacă n-avem maxim de stelute și comentarii la superlativ. Totul e gândit pentru o experiență completă la noi! Dar asta, s-o spuneți voi.

Pe-aici prin sat toți sunt pescari, din tată-n fiu. Când a construit 'Împușcatu' combinatul de metale rare de la Vadu, ruina aia imensă de-ați văzut-o la stânga digului așa cum veneați din localitate înspre plajă, n-avea un specialist în zonă, nimic. Nici paznici nu găseau. Toți se pricepeau doar la pescuit. Au adus din toată țara oameni aici și făceau naveta, că erau cazați la Constanța. Aici erau doar câteva case amărâte. Na, sat de pescari... Oameni cinstiți, unul și unul, dar săraci lipiți. Știți că s-a născut Hagi nu departe de aici, la Săcele? Bine, ăla e sat mare, mai bogat. Dar tot făceau glume pescarii de aici că-l trimitea taică'su pe jos să-i cumpere țigări de la Constanța și de-asta alerga așa bine după minge. Și Pațaichin, marele campion la caiac-canoe, e tot din zonă, ca să zic așa, din Deltă. Cică tot după țigări îl trimiteau al lui, la Tulcea, așa că trăgea la rame în fiecare dimineață... Glume, na, dar poate o fi și-un sâmbure de adevăr acolo... Că și ei sunt copiii unor mame. (Se adresează comisiei) Dar îmi poate cineva explica de ce un copil trebuie să se nască după gratii? Nu trebuia să fi pus mâna pe cuțit... Dar spuneți voi, ce vină are copilul? Știu, copiii se nasc cu păcatul originar... Dar ce Dumnezeu e ăla care condamnă un prunc să fie alăptat între gratiile astea, ruginite, de metal? Fapta nu poate fi decât a mea...

(Se așază pe un scaun în mijlocul scenei) Poate că ar trebui să vă povestesc mai multe... E ușor de judecat crima, e greu să înțelegi că există ceva, acolo, care nu merită condamnat laolaltă... Nu, nu încerc să mă disculp! Eu sunt o criminală! O păcătoasă! Nici nu contează cum și de ce am făcut-o. Dar... Copilul... Ah, cât de mult ne iubeam! Să nu care cumva să credeți că așa ceva nu poate simți și cineva care a ucis... Dar nu, nu ne iubeam, era doar iluzia mea. Mi-a promis câte

în lună și-n stele, că ne vom căsători, că vom avea o familie împreună... Era mai mare ca mine și în vârsta nu'ș ce afaceri, n-am înțeles niciodată prea bine ce. L-am cunoscut prin Ioana, colega de cameră și cea mai bună prietenă a mea. Eram încă studentă, scriam la licență, el era un cunoscut de-al iubitelui ei. Într-o seară a venit foarte încântată la mine: fată, un tip mișto m-a întrebat dacă n-am vreo colegă mai drăguță și i-am promis că-i fac cunoștință cu tine! Ce să mai? Dragoste la prima vedere! M-a așteptat cu flori, am ieșit la un restaurant chinezesc și am făcut dragoste din prima seară. Cică îi plac fetele cuminiți, inteligente, care au așteptări înalte de la viață. Rahat! Dar realizez prea târziu asta...

Am pornit o afacere împreună, cu banii lui și cu bruma mea de economii. Am renunțat la medicină și am ridicat o pensiune de lemn și stuf pe o plajă pustie în locul unei cocioabe. Au venit și turiștii. Îmi părea un vis american, în capul meu totul era de aur. De la soarele arzător de la Vadu... Eu mă îngrijeam de pensiune, el alerga în timpul săptămânii cu afaceri prin țară. Când ne vedeam, făceam dragoste în matrimoniala cu vedere la mare. Deja iubeam din toată inima locul care se arătase atât de primitiv cu noi. Asta până când a luat foc totul!

Să vă mai zic una, mai faină. Când s-a rupt nenorocirea aia de prezervativ, m-am spălat cu atenție și am luat pilula de a doua zi. N-aveam job, n-aveam bani, n-aveam nici după ce bea apă. Mă mutasem iar în cămin. Totul era un eșec. Când i-am spus că-s gravidă, mi-a replicat sec: „Avortăm!” I-am zis: „Vreau să păstrez copilul!” „Las-o dracu' de treabă! Plod îmi trebuie mie acu'”? Nu vezi ce de căcat e totul? De-o pensiune n-ai putut avea grijă. Cum crezi că ai putea avea de un copil?” A plecat bușind ușa. N-am mai auzit nimic de el. A dispărut. Singura lui urmă e-n mine. Un idiot de care eram îndrăgostită lulea, un nemernic pentru care mi-am abandonat cariera m-a lăsat gravidă, însă eu iubesc viața care se naște în mine! E singura speranță să nu mă înghită fumul acum...

Chiar dacă tatăl ei a fost un terchea-berchea, un nenorocit care voia doar să i-o pună unei studente, ce vină are copilul? Ce vină are el că niște idiști au uitat încins un grătar pe plajă și a luat foc buruienile? Ce vină are el că, până au ajuns pompierii, toată afacerea, toate economiile și toate iluziile s-a făcut scrum?

Părinților nu le-am spus nimic atunci. Nicio vorbă despre incendiu, despre sarcină, despre despărțire, nimic. Ei încă știau că sunt cu el, că ne iubim, că muncim pe brânci la afacere. Dar nevoia de bani... Că, na, venea un copil... Oricum sunt săraci lipiți ai mei. Și credincioși de modă veche. Singura care știa era Ioana. Împreună cu ea am răsfoit toate anunțurile. Numai rahaturi: videochat, masaj... Prostitue mascată! Alternativa: femeie de serviciu sau vânzătoare la consignație. Eram disperată. Am zis: decât să dau banii unui pește, mai bine o fac pe cont propriu și pun și ceva deoparte. Poate repornesc singură pensiunea, încă îmi era gândul acolo. Ioana a plâns, dar mi-a adus, prin iubitelui ei, primul client.

Ferfeniță m-a făcut ăla, dar m-a plătit bine. Ajunsesem s-o fac de câteva ori pe zi, așa că am strâns ceva bani.

Dar chiar dacă banii de pampersi au fost câștigați cum au fost câștigați, ce vină are copilul?

Moșul m-a agățat într-un bar. Eram cu Ioana. S-a așezat, libidinos, la masa noastră și ne-a luat cu vrăjeli: că dacă suntem studente, că ce am vrea să facem în viață... Avea la gât un lanț de aur gros cât degetul meu și a-nceput să ne zică ce businessuri, ce vilă și ce merțan are. Când ne-am ridicat să plecăm, mi-a propus: ”O mie de euro tot tacâmul! Tot!” Am acceptat, că ăștia-s bani buni!

Grohăia ca un porc în călduri deasupra mea. Îmi tot spunea că ce moale mi-e carnea, ce piele fină am, ce bine miros... Mă pune să-i fac și aia... și aia... și aia... Mă durea și mi-era scârbă. La sfârșit mi-a zis „Bravo, fata tatii, te plătesc dublu data viitoare!” „S-o plătești pe mă-ta!” Atunci m-a pocnit. M-a luat la pumni și picioare. Când m-a lovit în pânțece, i-am zis: te omor, porc libidinos, că-s gravidă! Am pus mâna pe cuțit și...

L-am tranșat împreună cu Ioana și cu iubitul ei. L-am dus în valize și în pungi de plastic la mașină. Ei s-au retras la timp, n-am zis nimic nimănui și au scăpat. Poliția m-a găsit în timp ce încercam să pornesc merțanul. Paznicul a sunat. A văzut o pată de sânge și nu a stat, idiotul, pe gânduri. O valiză nu s-a închis bine.

Nu, nu înțelegeți ce înseamnă pentru un nou născut libertatea. Primele lucruri pe care le va vedea vor fi gratiile și salteaua jechoasă. Așa produceți criminali! Pe certificatul de naștere va fi scris: „Penitenciar”. Laptele meu îi va transmite repulsia față de societatea care te aruncă să naști într-o grotă abjectă! O lume îmbâcsită de fum. Societatea asta pentru care ești un gunoi dacă l-ai omorât pe moșul libidinos care-ți căra pumni și picioare în pânțece. Eu am greșit punând mâna pe cuțit dar, ceea ce faceți voi acum e crimă cu premeditare! Voi condamnați la temniță pe cineva care nu a greșit cu nimic.

Vreau doar un an. Un an să nasc în libertate! Puteți să-mi prelungiți pedeapsa cu acel an. Dar buna purtare? Da, buna purtare! Îmi poate reproșa cineva ceva? Nu. Am nevoie de medicamente, de ecografii, de controale, de-un crap pe pat de varză și-un calcan la grătar cu capere și vin... ce vin... ceva deosebit, are ceva special, probabil apropierea mării. Nu vă mai uitați așa la mine! Nu înțelegeți... Nu pentru mine vreau libertatea asta, nu pentru mine!

*

(E în celulă și ține în mâini o păpușă) Ea e Maria. Sau... Ea putea fi Maria... Nu! Ea e doar o păpușă care-mi amintește de Maria. Mi-a adus-o, acum câteva zile, Ioana. Ei, să nu care cumva să credeți că Ioana îmi trimite lucruri stricate. Nu are mâini și picioare ca să-mi amintească mai bine de Maria! Maria s-a născut fără mâini și fără picioare! Curvele alea de asistente mi-au șoptit: „Știți... Are nota patru...” „Adică?” „Plurimalformații la creier, membre și plămâni. A murit la o oră după naștere. S-a născut fără mâini și fără picioare.” Uite așa: poc! Nota patru. Corigență. Moarte... Parcă miroase a fum...

Maria e foarte ascultătoare. O pun într-un colț și stă acolo ca un îngerăș. E păpușa pe care, în copilărie, am găsit-o în podul bunicii. Era aruncată printre vechituri. N-aveam voie în pod așa că bunicii nu i-am spus nimic. Îi duceam pe ascuns mâncare, îi vorbeam. Eram copil, iar ea era copilul meu. Cei mai buni părinți sunt copiii. Pentru că înțeleg ceea ce vor, ceea ce le place. Când devin adulți, devin... criminali! Ei, nu toți. Doar cei violați de porci libidinoși, cu pielea zbârcită.

Ioana mă iubește. A mai făcut ceva special pentru mine... Am rugat-o cu lacrimi în ochi: „Ioana, vreau lingurița mea din copilărie. O hrăneam pe Maria cu ea! Aici nu ne dau idioții tacâmuri de metal. Vreau ca măcar atunci când mănânc porcăriile lor să fie ceva care să-mi reamintească de copilărie, de Maria. Așa că Ioana mi-a adus lingurița. (Privește lung „lingurița”) Linguriță? Parcă nu e linguriță... Drace, și chiar taie! Un obiect ascuțit în pușcărie?!? Șșșș... Taie prin cel mai dens fum!

(Cu privirea pierdută) Ce atmosferă era în podul bunicii... Soarele trecea printre scândurile podului formând o adevărată sită de lumină. Jumătate din Maria era în soare, jumătate în umbră. Când pășeam, praful se ridica și forma o adevărată zebură, un joc de lumini. Însă Maria a picat examenul vieții. Corigență. Și eu am picat examenul vieții. Cu patru! Să nu vă supărați, dar mă retrag în podul bunicii, alături de Maria. Suntem libere acum. La voi aici e prea mult fum.

Și nu uitați, cel mai bine e la buza apei, acolo vă apără briza. La ora prânzului, când se face cald tare de tot, vă aștept la un vin alb cu multă gheață. Fac și un calcan la grătar. Când vedeți fumul puteți deja strânge, înseamnă că vă aștept la masă! Ușa e deschisă! Soare din plin, dragilor, bine ați venit la mare!